

**Wyciąg z dziennika i protokołu
posiedzenia niejawnego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej
z dnia 13 września 1938 r.
sygn. akt 2 K 1938/38**

Podstawą wznowienia postępowania karnego nie mogą być okoliczności nieistotne.

Sąd Najwyższy po rozpoznaniu wniosku Anny Chrystońko, skazanej z art. 225 k.k.¹ o wznowienie postępowania, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, na mocy art. 605 k.p.k.² wniosek Anny Chrystońko o wznowienie postępowania oddala.

Uzasadnienie

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Stanisławowie jako [sądu] przysięgłych z dnia 11 marca 1933 r., sygn. akt V K 53/33, uznaną została oskarżona Anna Chrystońko winną zbrodni z art. 225 § 1 k.k., tym popełnionej, że w listopadzie 1932 r. przez podanie trucizny zabiła swego męża Piotra Chrystońkę i skazaną została za tę zbrodnię na karę dożywotniego więzienia.

Po uprawomocnieniu się tego wyroku wyznaczony z urzędu obrońca adwokat dr Sternbach w Stanisławowie (k. 92) złożył wniosek o wznowienie postępowania karnego, w którym podniósł, że już po wspomnianym wyżej wyroku, wymienieni w tym wniosku świadkowie z opowiadania śp. Piotra Chrystońki mają mieć wiadomość, co do przyczyny jego choroby, a w następstwie jego śmierci oraz, że w dwa lata po śmierci śp. Piotra Chrystońki zmarła jego siostra wśród objawów otrucia, że zatem przyczyną śmierci śp. Piotra Chrystońki była jakaś choroba rodzinna, że więc oskarżona Anna Chrystońko została niewinnie skazana.

Okoliczności w tym wniosku przytoczone, wobec wyników rozprawy, a w szczególności z opinii biegłego prof. dra Mariana Westwalewicza (k. 47), dra Panzera (k. 4) i dra Rubina (k. 116) stwierdzającej, że przyczyną śmierci Piotra Chrystońki było otrucie kwasem siarkowym, oraz przyznanie się oskarżonej Anny Chrystońko przed świadkami Władysławem Matkowskim (k. 56), Michałem Borkowskim (k. 69) i Nykołą Zawadeckim (k. 61) do otrucia swego męża śp. Piotra Chrystońki za namową Andrzeja Matrofajły i dokładnego opisanie przez nią sposobu dokonania zbrodni, są nieistotne i nie mogą mieć wpływu na orzeczenie o jej winie, która przewodem sądowym została ponad wszelką wątpliwość wykazana.

¹ Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. – Kodeks karny, Dz.U. 1932 nr 60 poz. 571.

² Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. – Kodeks postępowania karnego., Dz.U. 1928 nr 33 poz. 313; dalej: k.p.k.

[Przywołane przepisy: art. 225 k.k. z 1932 r., 605 k.p.k. z 1928 r.]